

Folketingets Retsudvalg

MINISTEREN

26. april 2006

Folketingets Retsudvalg har i sin skrivelse af 23. marts 2006 (Ad REU alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 304:

Spørgsmål nr. 304:

”Ministeren bedes redegøre for procedurer og regler vedr. dispensation fra aldersgrænserne for adoption.”

Svar:

Af adoptionslovens § 4 a fremgår, at der kun må bevilges adoption af en person under 18 år, når ansøgeren er godkendt som adoptant.

De nærmere betingelser for godkendelse som adoptant er fastsat i bekendtgørelse nr. 198 af 22. marts 2000 som ændret ved bekendtgørelse nr. 1142 af 13. december 2002 (godkendelsesbekendtgørelsen).

Af godkendelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, fremgår, at en ansøger kan godkendes som adoptant, når ansøgeren opfylder kravene i §§ 6-9, og ansøgeren i øvrigt kan anses som egnet til at opfostre et adoptivbarn alene, eller hvis ansøgeren er gift, sammen med sin ægtefælle. Af § 5, stk. 2, fremgår, at en ansøger, som er gift, kun kan godkendes som adoptant, hvis ægtefællen samtidig godkendes som adoptant.

Kravene i godkendelsesbekendtgørelsens §§ 6-9 vedrører de såkaldte generelle godkendelseskrav, dvs. kravene til ansøgerens alder, økonomi, samliv og ægteskab, strafforhold, boligforhold og helbredsforhold.

Efter godkendelsesbekendtgørelsens § 6, stk. 1, er det en betingelse for at blive godkendt som adoptant, at ansøgerens alder på ansøgningstidspunktet ikke overstiger barnets alder med mere end 40 år. Reglen skal forstås sådan, at der maksimalt må være 40 år og 364 dages aldersforskel mellem ansøgeren og barnet.

Ansøges der om en abstrakt godkendelse som adoptant (det vil sige en godkendelse til et ikke nærmere bestemt barn), beregnes aldersforskellen som forskellen mellem ansøgerens alder og den nedre aldersgrænse for den abstrakte godkendelse. En ansøger, der ønsker en abstrakt godkendelse som adoptant til et barn i alderen 0-36 måneder, må derfor ikke være fyldt 41 år på tidspunktet for ansøgningens indgivelse.

Hvis ansøgeren er fyldt 41 år på ansøgningstidspunktet, vil ansøgeren ikke kunne godkendes til et barn yngre end 12 måneder, mens en ansøger på 42 år på ansøgningstidspunktet ikke vil kunne godkendes til et barn yngre end 24 måneder osv.

Godkendelsesbekendtgørelsens § 6, stk. 2, giver hjemmel til tre former for dispensation. De tre muligheder for dispensation, der omtales i det følgende, kan ikke kombineres.

- 1) *Der kan meddeles dispensation, hvis "kun den ene ægtefælles alder overstiger barnets alder med mere end 40 år, mens den anden ægtefælle er noget yngre"*

Det er en forudsætning, at den anden ægtefælle er "noget yngre". Denne betingelse skal ikke ses i forhold til den ældste ægtefælles alder men i forhold til barnets alder. Aldersforskellen mellem den yngste ægtefælle og barnet skal således være noget mindre end 40 år og 364 dage. Hvornår betingelsen er opfyldt, beror på en konkret vurdering, hvor det bl.a. tillægges betydning, i hvilken udstrækning den ældste ægtefælles alder overstiger den almindelige aldersregel, hvilken godkendelse der ønskes, samt omstændighederne i øvrigt.

Bestemmelsen giver kun mulighed for at fravige alderskravet i forhold til den ene af ægtefællerne. Hvis begge ægtefællers alder overstiger barnets alder med mere end 40 år, kan der ikke gives dispensation fra alderskravet i medfør af denne bestemmelse.

Det fremgår af bemærkningerne til loven bag adoptionsreformen i 2000, at der normalt ikke bør ske godkendelse til adoption af et lille barn i alderen 0-36 måneder, hvis den ældste ægtefælle er over 45-46 år. Dette gælder uanset den yngste ægtefælles alder (FT 1998/1999, alm. del, afsnit 6.3.).

- 2) *Der kan meddeles dispensation, hvis der inden rimelig tid efter modtagelsen af et adoptivbarn søges om godkendelse på ny*

De almindelige aldersregler kan fraviges, hvis der inden rimelig tid efter modtagelsen af et adoptivbarn ansøges om godkendelse til adoption af endnu et barn. En ansøgning anses for indgivet "inden rimelig tid", hvis den er indgivet senest 1½ år efter modtagelsen af det allerede adopterede barn.

Bestemmelsen giver ikke adgang til at godkende en ansøger til et barn i en aldersgruppe, der ligger under den aldersgruppe, hvortil der blev givet godkendelse ved den forudgående adoption.

Det fremgår af bemærkningerne til loven bag adoptionsreformen i 2000, at der dog ikke efter denne bestemmelse bør gives dispensation til en godkendelse til barn i alderen 0-36 måneder, hvis en af ægtefællerne på ansøgningstidspunktet er over ca. 45 år (FT 1998/1999, alm del, afsnit 6.3.).

Bestemmelsen viderefører en praksis, der også gjaldt før 2000. I praksis finder reglen også anvendelse, hvis ansøgeren i forvejen har et biologisk barn, således at det i disse tilfælde kan anses for afgørende, om ansøgningen om godkendelse til adoption er indgivet inden rimelig tid efter det biologiske barns fødsel.

- 3) *Der kan meddeles dispensation, hvis der foreligger særlige omstændigheder*

De almindelige aldersregler kan fragives, hvis der foreligger særlige omstændig-

heder. Som eksempel på særlige omstændigheder nævnes i bemærkningerne til adoptionsloven bag adoptionsreformen i 2000, at der kan være tale om ”adoption af større børn og andre vanskeligt anbringelige børn” under forudsætning af, at ansøgerne – bl.a. gennem erfaring med egne børn – har de særlige kvalifikationer, der vil kunne medvirke til at sikre et gunstigt adoptionsforløb for et sådant barn.

Også denne bestemmelse viderefører en praksis fra før 2000. Efter denne praksis foreligger der også særlige omstændigheder, hvis der søges om adoption af en biologisk søster eller bror til et barn, som man allerede har adopteret, eller af et barn, som ansøgeren i forvejen har et nært og længerevarende tilknytningsforhold til.

Adoptionsnævnet har i sin praksis løbende skullet tage stilling til, om andre forhold kan udgøre særlige omstændigheder efter godkendelsesbekendtgørelsens § 6, stk. 2. Der henvises om nævnets praksis til min besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål 318.

Vurderingen af ansøgenes alder sker i fase 1 af godkendelsesforløbet. Hvis ansøgerne opfylder alderskravet (eller får dispensation), kan de – hvis de søger om barn fra udlandet og ikke tidligere har adopteret et udenlandsk barn - fortsætte på det adoptionsforberedende kursus i fase 2. I fase 3 vurderes endelig ansøgenes personlige ressourcer i relation til adoption.

Lars Barfoed

/Pernille Moll